

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

7. juuni 2018*

Eelotsusetaotlus – Ühine põllumajanduspoliitika – Määrus (EÜ) nr 73/2009 –
Toetuskavad põllumajandustootjatele – Ammlehmatoetus – Artikli 117 teine lõik –
Andmete edastamine – Otsus 2001/672/EÜ, muudetud otsusega 2010/300/EL – Suveperioodil veiste
viimine mägikarjamaale – Artikli 2 lõige 4 – Karjamaale viimisest teatamise tähtaeg –
Väljaarvutamine – Hilinenud teatamine – Toetuskõlblikkus – Tingimus – Saatmise
tähtaja arvessevõtmine

Kohtuasjas C-554/16,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Verwaltungsgerichtshof'i (Austria kõrgeim halduskohus)
10. oktoobri 2016. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 31. oktoobril
2016, menetluses

EP Agrarhandel GmbH

versus

Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft,

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president J. L. da Cruz Vilaça, kohtunikud E. Levits, A. Borg Barthet (ettekandja),
M. Berger ja F. Biltgen,

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Austria valitsus, esindaja: G. Eberhard,
- Euroopa Komisjon, esindajad: D. Triantafyllou ja A. Sauka,

olles 7. detsembri 2017. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT 2009, L 30, lk 16), artikli 117 teist lõiku, ning komisjoni 20. augusti 2001. aasta otsuse 2001/672/EÜ, millega kehtestatakse erieeskirjad, mida kohaldatakse suveperioodil mägipiirkondades karjatatavate veiste liikumise suhtes (EÜT 2001, L 235, lk 23), muudetud komisjoni 25. mai 2010. aasta otsusega 2010/300/EL (ELT 2010, L 127, lk 19) (edaspidi „otsus 2001/672“), artikli 2 lõiget 4.
- 2 Taotlus esitati EP Agrarhandel GmbH ja Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschafti (föderaalne põllumajandus-, metsandus-, keskkonna- ja veemajandusminister; edaspidi „põllumajandusminister“) vahelises vaidluses selle üle, et viimane keeldus andmast EP Agrarhandelile teatavate lehmade eest ammlehmatoetust, kuna nende suveperioodil karjamaale viimisest teatati hilinenult.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Määrus (EÜ) nr 1760/2000

- 3 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT 2000, L 204, lk 1; ELT eriväljaanne 03/30, lk 248) põhjendustes 4–7 ja 14 on märgitud:

„(4) Pärast seda, kui veiste spongioosest entsefalopaatiast tingitud kriis on muutunud veiseliha- ja veiselihatoodete turu ebastabiilseks, on parandatud kõnesolevate toodete tootmis- ja turustamistingimuste läbipaistvust, eelkõige nende jälgitavust, ning see on veiseliha tarbimisele positiivselt mõjunud. Selleks et säilitada ja süvendada tarbijate usaldust veiseliha vastu ning vältida eksitava teabe esitamist, on vaja luua raamistik tarbijate teavitamiseks toodete asjakohase ja arusaadava märgistamise kaudu.

(5) Selleks tuleb luua ühelt poolt tõhus süsteem veiste märgistamiseks ja registreerimiseks tootmisetapil ning teiselt poolt objektiivsetel kriteeriumidel põhinev ühenduse veiselihasektori märgistamissüsteem, mida kasutatakse turustamisetapil.

(6) Nende parandustega seotud tagatised aitavad rahuldada ka teatavad üldisi huve, mis on eelkõige seotud inimeste ja loomade tervise kaitsega.

(7) Selle tulemusel kasvab tarbijate usaldus veiseliha ja veiselihatoodete vastu, kindlustatakse rahva tervise kaitse kõrge tase ning paraneb veiselihaturu stabiilsus.

[...]

(14) Loomade kiireks ja täpseks jälgimiseks, mida tehakse ühenduse toetuskavade kontrollimisel, peab iga liikmesriik looma riigisisese elektroonilise andmebaasi, kus loom identifitseeritakse ning registreeritakse kõik riigi territooriumil asuvad majandid ja riigis toimuvad loomade liikumised vastavalt nõukogu 17. märtsi 1997. aasta direktiivile 97/12/EÜ (millega muudetakse ja

ajakohastatakse direktiivi 64/432/EMÜ ühendusesisest veise- ja seakaubandust mõjutavate tervishoiuprobleemide kohta) [EÜT 1997, L 109, lk 1; ELT eriväljaanne 03/21, lk 14], kus on täpsustatud andmebaasis sisalduvale tervishoiuteabele esitatavad nõuded.“

4 Selle määruse artikkel 3 näeb ette:

„Veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem koosneb järgmistest osadest:

- a) kõrvamärgid loomade identifitseerimiseks;
- b) elektroonilised andmebaasid;
- c) loomapassid;
- d) register iga põllumajandusettevõtte kohta.

Kõik käesolevas jaotises osutatud andmed peavad komisjonile ja asjaomase liikmesriigi pädevale asutusele kättesaadavad olema. Liikmesriigid ja komisjon võtavad vajalikke meetmeid, et tagada kõigi asjaomaste isikute, sealhulgas liikmesriigi poolt tunnustatud ja erihuvidega tarbijaorganisatsioonide jaoks nendele andmete kättesaadavus, tingimusel et on tagatud siseriiklike õigusaktidega ettenähtud andmekaitse ja konfidentsiaalsus.“

5 Määruse artikli 7 lõike 1 kohaselt:

„Iga loomapidaja, välja arvatud loomade transportija, peab:

- pidama ajakohastatud registrit,
- esitama pädevale asutusele pärast elektroonilise andmebaasi täielikku kasutuselevõttu liikmesriigi määratavas ajavahemikus, mis on kolm kuni seitse päeva, aruande kõigi majandist lahkunud ja sinna saabunud loomade kohta ning majandis sündinud ja surnud loomade sünni- ja surmakuupäevade kohta. Komisjon võib liikmesriigi taotlusel artikli 23 lõikes 2 osutatud korras kindlaks määrata, millistel asjaoludel võivad liikmesriigid seda ajavahemikku pikendada, ning ette näha erieeskirjad, mida kohaldatakse nende veiste liikumise suhtes, keda suvel karjatatakse mägi- ja karjamaadel.“

Määrus nr 73/2009

6 Määruse nr 73/2009 artikli 4 lõikes 1 on sätestatud:

„Otsetoetuseid saav põllumajandustootja täidab II lisas loetletud kohustuslikke majandamisnõudeid ning artiklis 6 osutatud häid põllumajandus- ja keskkonnatingimusi.

[...]“.

7 Määruse artikli 23 lõige 1 näeb ette:

„Kui kohustuslikke majandamisnõudeid või häid põllumajandus- ja keskkonnatingimusi on teatava kalendriaasta (edaspidi „asjaomane kalendriaasta“) kestel rikutud ning see rikkumine on asjaomasel kalendriaastal toetusetaotluse esitanud põllumajandustootjale vahetult omistatava tegemise või tegematajätmise tagajärg, vähendatakse kõnealusele põllumajandustootjale pärast artiklite 7, 10 ja 11 kohaldamist makstud või makstavate otsetoetuste kogusummat või põllumajandustootja jäetakse toetuse saajate hulgast välja vastavalt artiklis 24 sätestatud üksikasjalikele eeskirjadele.“

[...]“.

8 Määruse artikli 111 lõigetes 1 ja 2 on sätestatud:

„1. Põllumajandustootjal, kes peab oma põllumajanduslikus majapidamises ammlehmi, on taotluse korral õigus saada toetust ammlehmade pidamiseks („ammlehmatoetus“). Seda makstakse aastase toetusena kalendriaasta ja põllumajandustootja kohta individuaalülemäärade piires.

2. Ammlehmatoetust makstakse igale põllumajandustootjale:

a) kes ei tarni oma põllumajandusettevõttest piima ega piimatooteid 12 kuu jooksul alates taotluse esitamise päevast.

Piima ja piimatoodete tarnimine põllumajanduslikust majapidamisest otse tarbijale ei takista siiski toetuse maksmist;

b) kes tarnib piima või piimatooteid ning kelle individuaalne kvoot, millele on osutatud [nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta] määruse (EÜ) nr 1234/2007 [millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) (ELT 2007, L 299, lk 1)] artiklis 67, ei ületa 120 000 kg.

Liikmesriigid võivad nende poolt kindlaks määratavate objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel siiski otsustada seda koguselist piirangut muuta või sellest loobuda, tingimusel et põllumajandustootja peab alates taotluse esitamise päevast vähemalt kuue järjestikuse kuu jooksul sellist arvu loomi, mis ammlehmade puhul on vähemalt 60% ning mullikate puhul ei ole rohkem kui 40% loomade arvust, kelle eest on toetust taotletud.

Selleks et teha kindlaks esimese lõigu punktide a ja b alusel toetuskõlblike loomade arv, määratakse asjaomase kalendriaasta 31. märtsi seisuga toetusesaaja käsutuses olevate individuaalsete kvootide, väljendatuna tonnides, ja keskmise piimaanni põhjal kindlaks, kas lehmad kuuluvad ammlehma- või lüpsikarja.“

9 Määruse nr 73/2009 artiklis 117 on sätestatud:

„Käesolevas jaos sätestatud toetuste saamiseks tuleb loom identifitseerida ja registreerida vastavalt määrusele (EÜ) nr 1760/2000.

Looma peetakse samuti toetuskõlblikuks, kui määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 7 lõike 1 teises taandes sätestatud teave on edastatud pädevale asutusele käesoleva määruse artikli 141 lõike 2 kohaselt kindlaks määratud loomapidamisperioodi esimesel päeval.“

10 Vastavalt II lisa, kus käsitletakse artiklites 4 ja 5 osutatud kohustuslikke majandamisnõudeid, punkti A, mis puudutab rahva ja loomatervist, punktile 7 nähakse ette loomade identifitseerimine ja registreerimine, viidates määruse nr 1760/2000 artiklitele 4 ja 7.

Määrus (EÜ) nr 1121/2009

- 11 Komisjoni 29. oktoobri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1121/2009, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses kõnealuse määruse IV ja V jaotises sätestatud põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate toetuskavadega (ELT 2009, L 316, lk 27), artiklis 61 on sätestatud:

„Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 111 lõike 2 teises lõigus nimetatud kuuekuuline loomapidamisaeg algab järgmisel päeval pärast taotluse esitamist.“

Määrus (EÜ) nr 1122/2009

- 12 Komisjoni 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1122/2009, millega kehtestatakse määruse nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega (ELT 2009, L 316, lk 65), artikli 2 punkt 24 sisaldab järgmist määratlust:

„„kindlaksmääratud loom“ – loom, kelle puhul on täidetud kõik toetuse andmise eeskirjades sätestatud tingimused“.

- 13 Nimetatud määruse artikli 23 lõige 1 sätestab:

„Välja arvatud juhul, kui on tegemist artiklis 75 viidatud vääramatu jõu ja erandlike asjaoludega, viib käesoleva määruse kohase toetusetaotluse esitamine pärast asjakohast tähtpäeva selleni, et põllumajandustootjale taotluse õigeaegsel esitamisel ette nähtud summat vähendatakse 1% iga tööpäeva kohta.

Ilma et see piiraks liikmesriikidel erimeetmete võtmist seoses vajadusega tõendavate dokumentide õigeaegse esitamise järele, mis võimaldaks planeerida ja teha tõhusat kontrolli, kohaldatakse esimest lõiku ka kooskõlas artiklitega 12 ja 13 pädevale asutusele esitatavate dokumentide, lepingute või deklaratsioonide puhul, kui sellised dokumendid, lepingud või deklaratsioonid on olulised vastava toetuskõlblikkuse kindlaksmääramiseks. Sellisel juhul vähendatakse asjaomase toetuse raames makstavat summat.

Kui hilinemine ületab 25 kalendripäeva, loetakse avaldus vastuvõetamatuks.“

- 14 Määruse nr 1122/2009 artikli 63 lõige 4 sätestab:

„Kui eeskirjade eiramisi avastatakse veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi suhtes, kohaldatakse järgmist:

- a) veis, kes on kaotanud ühe kahest kõrvamärgist, loetakse kindlaksmääratud veiseks, tingimusel et see on selgelt ja individuaalselt identifitseeritav veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi muude elementide abil;
- b) kui avastatud eeskirjade eiramine on seotud vigaste registrikannete või loomapassidega, loetakse asjaomane loom kindlaksmääramata loomaks üksnes siis, kui selliseid vigu avastatakse vähemalt kahe kontrolli käigus 24 kuu jooksul. Kõikidel muudel juhtudel loetakse asjaomased loomad kindlaksmääramata loomadeks pärast esimest rikkumist.

Veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi kannete ja teadete suhtes kohaldatakse artiklit 21.“

15 Selle määruse artikli 65 lõige 1 näeb ette:

„Kui veisetoetuskava toetusetaotluse puhul avastatakse erinevus deklareeritud loomade arvu ja kooskõlas artikli 63 lõikega 3 kindlaksmääratud loomade arvu vahel, vähendatakse toetuse kogusummat, millele põllumajandustootjal on õigus nende kavade alusel, asjaomaseks toetusperioodiks kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 määratava protsendi võrra, kui eeskirjade eiramisi ei leita rohkem kui kolme looma puhul.“

Otsus 2001/672

16 Otsuse 2001/672 esialgse redaktsiooni artikli 2 lõikes 4 oli sätestatud:

„Lõikes 2 nimetatud loetelus sisalduvad andmed sisestatakse riiklikusse veiste andmebaasi hiljemalt seitsme päeva möödumisel loomade karjamaale viimisest.“

Otsus 2010/300

17 Otsuse 2010/300 põhjendustes 5 ja 6 on märgitud:

„(5) Teatavatel tingimustel läheb majanditest liikuma hakkavatel loomadelt suviste karjamaadele jõudmiseks rohkem kui seitse päeva. Tarbetu halduskoormuse vähendamiseks tuleks seetõttu kohandada otsuses 2001/672/EÜ [esialgses redaktsioonis] sätestatud tähtaegu ja jälgitavust ohustamata võtta arvesse praktikat.

(6) Seetõttu tuleks otsust 2001/672/EÜ vastavalt muuta.“

18 Selle otsuse artikli 1 lõike 2 alusel asendati otsuse 2001/672 esialgse redaktsiooni artikli 2 lõige 4 järgmisega:

„Lõikes 2 osutatud loetelus nimetatud andmed esitatakse pädevale asutusele määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 7 lõike 1 kohaselt hiljemalt viieteistkümne päeva jooksul pärast kuupäeva, mil loomad viidi karjamaale.“

Austria õigus

19 Föderaalsete põllumajandus-, metsandus-, keskkonna- ja veemajandusministri määruse otsetoetuste kohta ühise põllumajanduspoliitika raames (Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über Direktzahlungen im Rahmen der gemeinsamen Agrarpolitik) (BGBI. II nr 491/2009) 3. jagu „Ammlehma- ja lüpsilehmatoetus“ ja näeb ette:

„Taotlus

§ 12. Veiste elektroonilise andmebaasi andmeid ammlehmade ja mullikate pidamise kohta loetakse põllumajandustootja esitatud ammlehmatoetuse taotluseks.

Ühissätted

§ 13. (1) Taotluse esitajaks loetakse põllumajandustootja, kes peab toetuskõlblikke ammlehmi, mullikaid või lüpsilehmi 1. jaanuaril, 16. märtsil või 10. aprillil ja kelle tegevusega seoses esitatakse koondtaotlus asjaomase aasta kohta.

[...]“.

20 Föderaalsete põllumajandus-, metsandus-, keskkonna- ja veemajandusministri määruse veiste identifitseerimise ja registreerimise kohta (Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über die Kennzeichnung und Registrierung von Rindern (BGBl. II nr 201/2008, BGBl. II nr 66/2010 redaktsioonis) § 6 „Loomapidaja esitatavad teatised“ on sätestatud:

(1) Seitsme päeva jooksul esitatakse teatised:

1. loomade liikumise kohta põllumajandusettevõttesse või põllumajandusettevõttest

[...]

3. liikumise kohta mägikarjamaadel/aasadel, kui mitme loomapidaja veised segunevad,

4. liikumise kohta teise omavalitsusüksuse territooriumil asuvatel mägikarjamaadel/aasadel, kui mägikarjamaadele/aasadele on määratud eraldi numbrid.

[...]

(5) liikumist mägikarjamaadel/aasadel puudutav teatis esitatakse AMA [Agrarmarkt Austria] vormil AMA-le posti teel või elektrooniliselt. Teised lõigete 1–4 kohased teatised esitatakse AMA-le telefoni teel, kirjalikult või elektrooniliselt, ilma et see piiraks § 5 lõike 1 kohaldamist.

(6) Tähtaja järgimise hindamisel on määrava tähtsusega teatise saabumise kuupäev.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

21 Agrarmarkt Austria (makseasutus) II osakonna juhatuse (Vorstand für den Geschäftsbereich II der Agrarmarkt Austria) 28. märtsi 2012. aasta otsusega anti EP Agrarhandelile 2011. aasta eest veisetoetust kogusummas 398,80 eurot. Siiski keeldus ta sama aasta eest andmast toetust teatavate veiste eest.

22 EP Agrarhandel esitas selle otsuse peale vaide põllumajandusministrile. Viimane jättis 6. detsembri 2013. aasta otsusega selle vaide rahuldamata põhjendusel, et kui toetuse määramise seisukohast oluline teave jäetakse veiste andmebaasi kandmata või kantakse sisse puudulikult või hilinemisega, jäetakse loom „kindlaks määramata“ määruse nr 1122/2009 artikli 2 punkti 24 tähenduses, ning toetust ei ole võimalik maksta, kui hilinenu teatamine ei toimu enne loomapidamisperioodi algust.

23 Põllumajandusminister tuletab meelde, et teatis asjaomase 37 lehma ja 6 mullika kohta on jäänud otsuse 2001/672 artikli 2 lõikes 4 sätestatud 15päevase tähtaja jooksul õigel ajal esitamata, mistõttu ei saa nende loomade eest ammlehmatoetust maksta, olenemata posti teel saatmiseks kulunud päevade arvust. Nimelt toimus nende loomade karjamaale viimine 17. juunil 2011 ja teatis saabus pädevasse asutusse 7. juulil 2011.

24 EP Agrarhandel esitas selle otsuse peale kaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule. Ta väitis, et otsuse 2001/672 artikli 2 lõikes 4 ei viidata loomade karjamaale viimise kohta esitatud teatise „saabumisele“ ning et teatis postitati selles sättes ette nähtud 15päevase tähtaja viimasel päeval ja seega toimus see õigel ajal.

25 Ta leiab, et kui järeldatakse vastupidi, et kõnealust tähtaega ei olnud järgitud, oleks määratud karistus ehk asjaomaste lehmade ja mullikate eest toetusest ilma jäämine üksnes sel põhjusel, et teatis, mille sisu oli pealegi täpne, saabus pikemaks veninud postiga saatmise tõttu mõnepäevase hilinemisega, vastuolus proportsionaalsuse põhimõttega.

26 Neil asjaoludel otsustas Verwaltungsgerichtshof (Austria kõrgeim halduskohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

- „1. Kas [otsuse 2001/672] artikli 2 lõikega 4 on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid nagu põllumajandusministri määruse veiste identifitseerimise ja registreerimise kohta § 6 lõige 6, mille kohaselt on kõikidest nimetatud sättega hõlmatud tähtaegadest – seega ka suveperioodil veiste karjamaale viimisest teatamise tähtaegadest – kinnipidamise hindamisel määrava tähtsusega asjaomase teatise saabumise kuupäev?
2. Kuidas mõjutab määruse nr 73/2009 artikli 117 teine lõik selliste veiste toetuskõlblikkust, kelle puhul teatati suveperioodil karjamaale viimisest [otsuse 2001/672] artikli 2 lõike 4 tähenduses hilinenult?
3. Kas juhul, kui suveperioodil karjamaale viimisest hilinenud teatamine vastavalt määruse nr 73/2009 artikli 117 teisele lõigule ei too kaasa toetuskõlblikkuse minetamist, tuleb hilinenud teatamise tõttu määrata karistusi?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus

- 27 Oma esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas otsuse 2001/672 artikli 2 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mille kohaselt suveperioodil veiste karjamaale viimisest teatamise tähtajast kinnipidamise hindamisel on määrava tähtsusega selle teatise saabumise kuupäev.
- 28 Sissejuhatuses tuleb meelde tuletada, et määruse nr 73/2009 artikli 111 lõikes 1 nähakse ette, et nn ammlehmatoetuse saamise õigus on kõikidel põllumajandustootjatel, kes vastavad selle artikli 111 lõikes 2 sätestatud tingimustele.
- 29 Nimetatud määruse artikli 117 kohaselt võib niisugust toetust saada üksnes looma eest, kes on identifitseeritud ja registreeritud vastavalt määrusele nr 1760/2000.
- 30 Mis täpsemalt puudutab veiste registreerimist, siis on määruse nr 1760/2000 artikli 7 lõike 1 teises taandes sätestatud, et iga loomapidaja „peab esitama pädevale asutusele liikmesriigi määratavas ajavahemikus, mis on kolm kuni seitse päeva, aruande kõigi majandist lahkunud ja sinna saabunud loomade kohta ning majandis sündinud ja surnud loomade sünni- ja surmakuupäevade kohta. Komisjon võib liikmesriigi taotlusel artikli 23 lõikes 2 osutatud korras kindlaks määrata, millistel asjaoludel võivad liikmesriigid seda ajavahemikku pikendada, ning ette näha erieeskirjad, mida kohaldatakse nende veiste liikumise suhtes, keda suvel karjatatakse mägikarjamaadel“.
- 31 Otsuse 2001/672 artikli 2 lõikes 4 nähakse ette, et andmed, mis sisalduvad loetelus veistest, keda toimetatakse karjamaadele, „esitatakse pädevale asutusele [...] hiljemalt 15 päeva jooksul pärast kuupäeva, mil loomad viidi karjamaale“.
- 32 Selles osas tuleb märkida, et selle sätte sõnastus ei täpsusta, kas selleks tähtajaks tuleb pidada nõutud andmete laekumise või saatmise tähtaega. Esimesel juhul peavad need andmed saabuma pädevasse asutusse hiljemalt 15 päeva pärast veiste karjamaale viimist, ja teisel juhul peavad need olema välja saadetud enne selle tähtaja lõppu.

- 33 Olgu meelde tuletatud, et otsuse 2001/672 artikli 2 lõike 4 sõnastus enamuses keeleversioonides sätestab vaid, et andmed „esitatakse“ pädevale asutusele hiljemalt 15 päeva jooksul pärast kuupäeva, mil loomad viidi karjamaale. Niisugusest sõnastusest ilmneb, et andmed tuleb esitada enne kindlaksmääratud tähtaja lõppemist (vt analoogia alusel 1. aprilli 2004. aasta kohtuotsus Borgmann, C-1/02, EU:C:2004:202, punkt 23).
- 34 Siiski, nagu ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 43 märgib, on kõnealused mõisted üldised ja seega avatud tõlgendusteks.
- 35 Lisaks näeb otsuse 2001/672 artikli 2 lõike 4 portugali keelne versioon ette, et andmed tuleb esitada 15 päeva jooksul alates loomade majandist karjamaale viimisest, ja mitte hiljemalt 15 päeva pärast nende karjamaale saabumist.
- 36 Kui liidu õigusnormi keeleversioonides on erinevusi, tuleb asjaomast sätet tõlgendada lähtuvalt selle õigusakti üldisest ülesehitusest ja eesmärkidest, mille osa see säte on (26. aprilli 2012. aasta kohtuotsus DR ja TV2 Danmark, C-510/10, EU:C:2012:244, punkt 45 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 37 Selles osas tuleneb määruse nr 1760/2000 põhjendustest 4–7, millele tugineb otsuse 2001/672 artikli 2 lõige 4, et selle sätte eesmärk on kasvatada tarbijate usaldust veiseliha ja veiselihatoodete vastu, kindlustada rahva tervise kaitse kõrge tase ning parandada veiselihaturu stabiilsust.
- 38 On selge, et Euroopa Kohus on 24. mai 2007. aasta kohtuotsuses Maatschap Schoneville-Prins (C-45/05, EU:C:2007:296) punktis 41 veiste tapatoetusega seoses otsustanud, et nende eesmärkide saavutamiseks on oluline, et veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem on alati tõhus ja usaldusväärne, selleks et eelkõige pädevad asutused saaksid epideemia korral looma päritolu võimalikult kiiresti kindlaks määrata ja rahvatervisele tekkiva ohu vältimiseks kohe vajalikud meetmed võtta. See ei ole nii aga juhul, kui loomapidaja ei teavita elektroonilist andmebaasi oma loomade liikumisest määruse nr 1760/2000 artikli 7 lõike 1 teises taandes määratud tähtaja jooksul.
- 39 Siiski tuleb vahet teha ühelt poolt majandist lahkunud ja sinna saabunud loomade kohta esitatud teatisel, mis on eluskarja puhul põhiõigusi loov ja on eriliselt oluline tapmise korral loomade kindlakstegemiseks, tingimusel et need loomad on mõeldud kohe tarbimiseks, ja teiselt poolt loomade karjamaale viimise ja sealt tulemise lihtsal registreerimisel, mis ei sea kahtluse alla loomade kuulumist majandisse ega kujuta endast vahetult tarbimisele eelnevat etappi.
- 40 Selles osas tuleb märkida, et määruse nr 1760/2000 artikli 7 lõike 1 teine taane, mida ka käesoleva kohtuotsuse punktis 30 on meelde tuletatud, näeb ette, et komisjon võib kindlaks määrata, millistel asjaoludel võivad liikmesriigid seda ajavahemikku pikendada, ning ette näha erieeskirjad, mida kohaldatakse nende veiste liikumise suhtes, keda suvel karjatatakse mägikarjamaadel. Otsus 2001/672 näeb ette niisuguse erandi nimetatud sättes ettenähtud tähtajast.
- 41 Lisaks sätestab otsuse 2001/672 esialgse redaktsiooni artikli 2 lõige 4, et lõikes 2 nimetatud loetelus sisalduvad andmed „sisestatakse riiklikku veiste andmebaasi hiljemalt seitsme päeva möödumisel loomade karjamaale viimisest“. Sellest järeldub, et nimetatud andmeid saab pidada esitatuks alles siis, kui need on selles andmebaasis tegelikult registreeritud. Seega ei ole piisav, et taotlus on tähtaja jooksul postiasutusele üle antud (vt analoogia alusel 11. novembri 2004. aasta kohtuotsus Toeters ja Verberk, C-171/03, EU:C:2004:714, punkt 43).
- 42 Siiski täpsustatakse otsuse 2010/300 põhjenduses 5, et teatavatel tingimustel läheb majanditest liikuma hakkavatel loomadel suviste mägikarjamaadele jõudmiseks rohkem kui seitse päeva, ning et tarbetu halduskoormuse vähendamiseks tuleks seetõttu kohandada otsuses 2001/672 sätestatud tähtaegu ja jälgitavust ohustamata võtta arvesse praktikat.

- 43 Seega tuleb otsuse 2001/672 artikli 2 lõike 4 sõnastuse muudatuse arvessevõtmiseks järeldada, et selles artiklis ette nähtud tähtaega on järgitud, kui nõutud andmed on saadetud pädevale asutusele hiljemalt 15 päeva jooksul pärast loomade jõudmist karjamaale.
- 44 Selles osas, nagu ka komisjon oma kirjalikes seisukohtades rõhutab, läheks piiravam lähenemisviis, mille kohaselt peab pädev asutus teatise kindlaksmääratud tähtajaks kätte saama, vastuollu teatamise tähtaja pikendamise ja lõdvendamise eesmärgiga.
- 45 Seega ei ole ei määruse nr 1760/2000 ja otsuse 2001/672 konteksti ega eesmärgiga vastuolus see, kui põhikohtuasjas käsitletavat tähtaega mõistetakse kui saatmise tähtaega, mis teatavatel juhtudel toob kaasa selle, et edastatavad andmed saabuvad asjaomase liikmesriigi pädevasse asutusse alles paar päeva pärast kindlaksmääratud tähtaega.
- 46 Eeltoodud kaalutlusi arvesse võttes tuleb esimesele küsimusele vastata, et otsuse 2001/672 artikli 2 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mille kohaselt suveperioodil veiste karjamaale viimisest teatamise tähtajast kinnipidamise hindamisel on määrava tähtsusega selle teatise saabumise kuupäev.

Teine ja kolmas küsimus

- 47 Arvestades esimesele küsimusele antud vastust, ei ole teisele ja kolmandale küsimusele vaja vastata.

Kohtukulud

- 48 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamise seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

Komisjoni 20. augusti 2001. aasta otsuse 2001/672/EÜ, millega kehtestatakse erieeskirjad, mida kohaldatakse suveperioodil mägipiirkondades karjatavate veiste liikumise suhtes, muudetud komisjoni 25. mai 2010. aasta otsusega 2010/300/EL, artikli 2 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mille kohaselt suveperioodil veiste karjamaale viimisest teatamise tähtajast kinnipidamise hindamisel on määrava tähtsusega selle teatise saabumise kuupäev.

Allkirjad